

عنوان مقاله:

صلح تملیکی در حق اختراع و مالکیت زمانی

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

یاسر نامور - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، وکیل دادگستری

خلاصه مقاله:

در بین عقود معین، عقد صلح از این ویژگی منحصر به فرد برخوردار است که می تواند نتیجه معاملات دیگر را افاده کند، بدون اینکه احکام اختصاصی آن عقود بر آن حکومت کند. ابهام در معنای صلح از یک سو و امکان جانشینی صلح در مقام سایر عقود، تمییز صلح از عقد معینی که صلح در مقام آن واقع شده را به مسئله ای چالش برانگیز مبدل کرده است. به همین جهت، هدف این پژوهش پاسخگویی به این دو سؤال است: نخست، حقیقت صلح چیست؟ دوم، معیارهای توصیف عقد به صلح زمانی که در مقام تملیک واقع می شود کدام است؟ پس از بررسی و تحلیل آراء فقهاء و حقوقدانان در این زمینه می توان دریافت حقیقت صلح به لحاظ ثبوتی چیزی جز تسالم و تراضی نیست. در مقام اثبات هر جا طرفین از عنوان صلح استفاده کنند، به دلیل شمول قلمرو صلح، قرارداد را باید صلح قلمداد کرد. در مواردی نیز که طرفین از عنوان صلح استفاده نکرده اند و در توصیف عقد بین قالب صلح و یکی دیگر از عقود معین تردید باشد، چنانچه عقد مبتنی بر مسامحه بوده یا در مقام حل یک نزاع واقع شده باشد انتخاب جانب صلح ترجیح دارد اما مالکیت را نیز بر آن می توان بار نمود. که در این پژوهش به تبیین صلح تملیکی در محدوده حق اختراع و مالکیت زمانی پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

صلح، صلح تملیکی، مالکیت، عقد معین، هبه، حق اختراع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1128158>

